

Te dezen blijkt uit eisers beroepsbesluiten dat hij de toepasselijkheid van artikel 80 van de gecoördineerde Vennootschapswet op onderhavige zaak betwistte, aanvoerende dat deze bepaling niet gold ten aanzien van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid. Aldus betwistte hij gelijktijdig de toepasselijkheid van het vermoeden van oorzakelijk verband, vervat in het laatste lid op onderhavige zaak.

Echter, zelfs in afwezigheid van uitdrukkelijke betwisting terzake kwam het aan het hof van beroep toe om op verweerders vordering de juiste rechtsregel toe te passen.

Besluit

Waar het hof van beroep het laatste lid van artikel 80 van de gecoördineerde Vennootschapswet toepast op de overtredingen die aan de eiser werden verweten zonder na te gaan of deze bepaling, ingevoegd bij wet van 13 april 1995, wel van toepassing was ten tijde van de eiser aangewreven fouten komt het hof van beroep tekort aan de op iedere rechter rustende taak om de juiste rechtsregel te bepalen en toe te passen op de aan hem voorgelegde vordering (schending van de art. 5, 774, 1042 en 1138, 3° van het Gerechdelijk Wetboek en van het algemeen rechtsbeginsel krachtens hetwelk de rechter gehouden is om, mits hij het recht van verdediging eerbiedigt, de rechtsregel, van toepassing op de voor hem gebrachte vordering, te bepalen en deze toe te passen, welk onder meer vervat ligt in artikel 774 van het Gerechdelijk Wetboek).

III. Beslissing van het Hof

Beoordeling

Eerste middel

1. De algemene opdracht van de curator bestaat erin de activa van de gefailleerde te gelde te maken en het opgebrachte geld te verdelen. Wanneer de curator namens de boedel in rechte optreedt, oefent hij de rechten van alle schuldeisers uit, maar niet hun individuele rechten, zelfs wanneer die individuele rechten zouden zijn samengevoegd.

Gemeenschappelijke rechten van alle schuldeisers zijn de rechten die voortvloeien uit de schade ten gevolge van de fout van wie ook, waardoor het passief van het faillissement

vermeerderd wordt of het actief ervan verminderd wordt. Wegens de schade die aldus is veroorzaakt aan de boedel van de goederen en rechten die het gemeenschappelijk pand van de schuldeisers vormen, is die fout de oorzaak van een collectief nadeel voor die schuldeisers en krenkt zij de rechten die dezen, gelet op de aard ervan, gemeen hebben.

2. Tijdens het faillissement kan, krachtens de toen vigerende wetbepalingen, een individuele schuldeiser geen vergoeding krijgen voor zijn aandeel in de collectieve schade die werd veroorzaakt door de fout van een derde. Een vordering tijdens het faillissement ingesteld door een gelaedeerde schuldeiser moet worden afgewezen als zij die strekking heeft.

3. De appelrechters stellen vast dat de verweerder een bedrag vordert dat exact overeenstemt met het bedrag van de niet-geïnde belastingen die de vennootschap had moeten betalen. Zo stellen zij vast dat de Belgische Staat in werkelijkheid een vergoeding vordert voor het feit dat zijn schuldvordering in het faillissement niet wordt gehonoreerd, en dus een vergoeding vraagt voor zijn aandeel in de collectieve schade.

Zodoende schenden de appelrechters de in het middel aangevoerde wettelijke bepalingen.

Overige grieven

4. De overige grieven kunnen niet tot ruimere cassatie leiden.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest behalve in zoverre dit het hoger beroep ontvankelijk verklaart.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Gent.

(...)

Note

Voy. également l'article 530 C.soc., tel que modifié par la loi du 4 septembre 2002 (*M.B.* 21 septembre 2002).

Noot

Zie ook artikel 530 Venn.W., zoals gewijzigd door de wet van 4 september 2002 (*B.S.* 21 september 2002).